

«Και ενέμενον εν τη διδαχή των αποστόλων, και εν τη κοινωνία, και εν τη κλάσει του άρτου και εν ταις προσευχαίς» (Πράξεις, β':42).

Το συγκεκριμένο εδάφιο των Πράξεων των Αποστόλων μας φανερώνει τα τέσσερα βασικά στοιχεία που αποδεικνύουν το σωστό πνευματικό περπάτημα του χριστιανού, μέσα στην εκκλησία του Ιησού Χριστού. Άμεση συνέπεια αυτού του πνευματικού περπατήματος, ήταν η πρώτη εκκλησία, στη μεγάλη της πλειοψηφία, να ζει σε μια κατάσταση αγιασμού, γεγονός που αποδεικνύεται από την αγάπη που είχαν οι πρώτοι χριστιανοί μεταξύ τους, καθώς όπως μας λέει ο Λόγος, η καρδιά και η ψυχή όλων των πιστών ήταν μια και κανένας δεν έλεγε ότι οτιδήποτε από τα υπάρχοντά του ήταν δικό του αλλά είχαν τα πάντα κοινά (Πράξεις, δ':32).

Ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός μετά την ανάστασή Του, έδωσε δια Πνεύματος Αγίου εντολές στους αποστόλους τους οποίους εξέλεξε. Το Άγιο Πνεύμα είναι το Τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος ή όπως αλλιώς λέγεται ο άλλος Παράκλητος, τον οποίο εξαπέστειλε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, την ημέρα της Πεντηκοστής σε 120 πιστούς, που περίμεναν προσευχόμενοι. Την ημέρα της Πεντηκοστής, καθώς ενημερωνόμαστε στο 2^ο κεφάλαιο των Πράξεων των αποστόλων, μετά τη βάπτιση των 120 πιστών με Άγιο Πνεύμα, κάποιοι παρόντες μάρτυρες του συμβάντος είπαν ότι οι λαλούντες σε ξένες γλώσσες τα μεγαλεία του Θεού ήταν μεθυσμένοι από γλυκό κρασί και γενικά ειρωνεύθηκαν αυτό το θαυμαστό γεγονός.

Όταν ο απόστολος Πέτρος σηκώθηκε και μίλησε για αυτό που οι παρευρισκόμενοι έβλεπαν και άκουαν, χρησιμοποίησε το Λόγο του Θεού και είπε ότι αυτό που συνέβη ήταν προφητευμένο μέσα στο βιβλίο του προφήτη Ιωήλ **“Και εν ταις εσχάταις ημέραις , λέγει ο Θεός, θέλω εκχέει από του πνεύματός μου επί πάσαν σάρκα και θέλουνσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλουνσιν ιδεί οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θέλουνσιν ενυπνιασθή ενύπνια και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από του πνεύματός μου, και θέλουνσι προφητεύσει και θέλω δείξει τέρατα εν τω ουρανώ άνω, και σημεία επί της γης κάτω, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού ο ήλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος, και η σελήνη εις αίμα, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή”**
(Πράξεις, β':17-21). Στη συνέχεια

των λόγων του, τους μίλησε για τον Ιησού Χριστό, για το έργο, τον θάνατο και την ανάστασή Του, αναφέροντας και ερμηνεύοντας επί πλέον, την προφητεία του Δαβίδ που μιλάει για την ανάσταση του Κυρίου (Ψαλμός ις': 10).

Μάλιστα ο λόγος του Πέτρου ήταν τέτοιος, ώστε στο τέλος ήρθε σε κατάνυξη η καρδιά πολλών, πιθανώς και εκείνων που αρχικά ειρωνεύθηκαν, με αποτέλεσμα να ρωτήσουν τους αποστόλους τι έπρεπε να κάνουν. Φυσικά, ο Πέτρος απάντησε σύμφωνα με τα λόγια που ο Κύριος Ιησούς είχε πει στους μαθητές: **«Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος. ¶ Διότι προς εσάς είναι η επαγγελία και προς τα τέκνα σας και προς πάντας τους εις μακράν, όσους αν προσκαλέση Κύριος ο Θεός ημών»** (Πράξεις β': 38,39). Τελικά βαπτίστηκαν στο νερό και προστέθηκαν τρεις χιλιάδες άνθρωποι στην εκκλησία.

Πολύ σημαντικό έργο πίστεως είναι συνεπώς το βάπτισμα στο νερό, μέσω του οποίου «θάβεται» ο παλιός άνθρωπος του αναγεννημένου χριστιανού και ολοκληρώνεται η σωτηρία σύμφωνα με τα γεγραμμένα: **«όστις πιστεύση και βαπτισθή θέλει σωθή»** (Μάρκος, ις':16) και «... **τ**
ο βάπτισμα, σώ ζει και ημάς την σήμερα, ουχί αποβολή της ακαθαρσίας της σαρκός, αλλά μαρτυρία της αγαθής συνειδήσεως εις Θεόν, διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού»
(Α' Πέτρου γ': 21).

Βέβαια από κει και πέρα αρχίζει ο αγώνας κάθε πιστού να εργαστεί την σωτηρία του, υπομένοντας την παιδεία του Κυρίου έως τέλους. Ο απόστολος Πέτρος όταν κήρυξε την ημέρα της Πεντηκοστής, στο πλήθος που είχε συρρεύσει, μόλις είχε βαπτιστεί με Άγιο Πνεύμα, οπότε ο λαληθείς λόγος απ' αυτόν ήταν δια Πνεύματος Αγίου. Αυτό αποδεικνύεται και από τα αποτελέσματα, αφού ο λόγος που λάλησε ο Πέτρος, έλεγξε, έφερε σε μετάνοια, καθώς επίσης έφερε και προθυμία στους ανθρώπους να κάνουν το θέλημα του Θεού.

Έχει μεγάλη σημασία συνεπώς, ο λόγος που λαλει ένας εργάτης του Κυρίου να είναι δια Πνεύματος Αγίου, για να έχει απήχηση στις καρδιές των ανθρώπων. Οπότε αυτός που θα μεταχειριστεί ο Κύριος να μιλήσει, **‘ας λαλή ως λαλώ ν λόγια Θεού’** (Α' Πέτρου δ': 11) και επί πλέον ο λόγος του και το κήρυγμά του να μη γίνονται με καταπειστικούς λόγους ανθρώπινης σοφίας, αλλά με απόδειξη Πνεύματος Αγίου και δυνάμεως Θεού, έτσι ώστε η πίστη που θα οικοδομήσουν αυτά τα λόγια στις καρδιές των ανθρώπων που θα τα ακούσουν, να στηρίζεται όχι στη σοφία των ανθρώπων αλλά στη δύναμη του Θεού (Α' Κορινθίους β':

4,5).

Οι μαθητές του Κυρίου μαθήτευσαν κοντά Του για 3,5 χρόνια, είδαν τα θαύματά Του, γεύτηκαν την αγάπη και το έλεος Του, έγιναν μάρτυρες της σταυρικής θυσίας και της ανάστασής Του. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός τους καθάρισε με το Λόγο Του και με το άγιο αίμα Του. Ο πατέρας Θεός τους αναγέννησε σε ζωντανή ελπίδα δια της αναστάσεως του Κυρίου Ιησού (Α' Πέτρου β': 4). Στη συνέχεια αφού βαπτίστηκαν με το Άγιο Πνεύμα απεστάλησαν από τον Κύριο να κηρύξουν το Ευαγγέλιό Του σε όλο τον κόσμο.

Το αποστολικό έργο συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Ο Κύριος είπε στον απόστολο Πέτρο: **‘Και εγώ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ’ αυτής’**

(Ματθαίος ις':18) Επίσης είπε στους μαθητές Του:

‘Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί το τέλος.’

(Ματθαίος κδ':14).

Έτσι και σήμερα ο Ιησούς Χριστός θέτει αποστόλους, προφήτες, ευαγγελιστές, ποιμένες και διδασκάλους για την οικοδομή της εκκλησίας (Εφεσίους δ':11). Βέβαια και σήμερα υπάρχουν πολλοί ψευδαπόστολοι, ψευδοπροφήτες και ψευδοδιδάσκαλοι εξ αιτίας των οποίων η οδός της αλήθειας βλασφημείται. Οι γνήσιοι εργάτες του Κυρίου έχουν το ίδιο περπάτημα και τον ίδιο καρπό με τους πρώτους αποστόλους. Η διδαχή των αποστόλων παραμένει και σήμερα η ίδια και βρίσκεται στην Καινή Διαθήκη. Γι' αυτό το λόγο, ο επίσκοπος ή πρεσβύτερος που υπηρετεί κάποια εκκλησία του Κυρίου, πρέπει να είναι **‘προσκεκολλημένος εις τον πιστόν λόγον της διδασκαλίας, διά να ήναι δυνατός και να προτρέπη διά της υγιαινούσης διδασκαλίας και να εξελέγχη τους αντιλέγοντας’** (Τίτον α': 9). Αυτό διότι υπάρχουν άνθρωποι που μπορεί κάποια εντολή του Θεού να μην τους αρέσει, ή να τους φαίνεται αυστηρή, ή ακόμα και να τους σκανδαλίζει. Όπως αναφέρεται στο ευαγγέλιο του Ιωάννη στο έκτο κεφάλαιο, όταν ο Κύριος είπε στους μαθητές ότι έπρεπε να «φάνε» το σώμα Του και να «πιούν» το αίμα Του ώστε να έχουν ζωή αιώνια, σε κάποιους μαθητές ακούστηκε σκληρός ο λόγος, σκανδαλίστηκαν και έφυγαν από προσώπου του Κυρίου και δυστυχώς στράφηκαν προς τα πίσω και δεν ήταν πλέον με τον Κύριο.

Αν κάποια εντολή που είναι Λόγος Κυρίου, μας φαίνεται σκληρή ή δυσνόητη ας ρωτήσουμε τον Κύριο και αυτούς που ο Κύριος έθεσε μέσα στην εκκλησία Του, για το έργο αυτό της διακονίας. Αυτοί οι πρώην μαθητές, αν ρωτούσαν τον Κύριο και περίμεναν, θα εννοούσαν ότι με αυτά τα λόγια ο Κύριος αναφερόταν στην σταυρική Του θυσία που θα ακολουθούσε

και την Θεία κοινωνία (κλάση του άρτου) που ο ίδιος καθιέρωσε να τελούν οι πιστοί σε ανάμνηση της θυσίας Του. Ο Λόγος του Θεού δεν μας υπόσχεται ζωή χωρίς θλίψεις και δοκιμασίες, αλλά μέσα από αυτές, μένοντας στις εντολές του Κυρίου, θα δούμε τη δύναμη του Θεού στη ζωή μας. Αμήν!